

Te' Løkke

MAC.

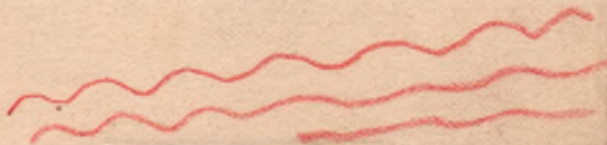

65 AAR
13 AAR

begge gamle kæmper
og dog

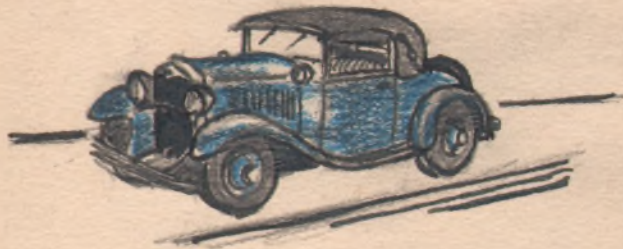
"still going strong"

Hjertelig
Lykønskning

fødselsdagshymne:

Naar en So har faaet Abort
Enten straks den gamle Ford
Og Trods begge høje Alder
Hjærtigt ud af Byen kvaelder
De med „gode gamle blaa“
Ingen Vogn saa godt kan gaa
Virkelig en Sport for Mand
oplever de som kører den

Til hykke begge to.

Pent Mackepræg.

Et af de nye fine Undervisningslokaler.

Arkitekterne skal nu inspireres af skønne Balletdamer

Akademiets Bygningsskole tog i Gaar sine nye Lokaler i Stærekassen i Besiddelse

FREMTIDENS Arkitekter kommer ikke i deres Studietid til at savne skøn Inspiration. Hvilke dejlige Bygningsværker maa Haanden ikke kunne fæstne til Tegnebrættets Papir, naar Øjet netop er blevet beriget af det dejligste Synsindtryk. Unge Balletdanserinder har som Feer netop sværmet forbi de vordende Arkitekter paa Bygningsskolens Gange og Trapper .... Med fuld Berettigelse bærer Akademiet nu sit Navn „Det kgl. Akademi for de skønne Kunster“, for er Kirsten Gnatt, Kirsten Elsass og Margot Lander ikke Personifikationen af den skønneste Kunst?

Hvordan sammenblander man pludselig smukke Balletdamer og Arkitektstuderende, vil Læserne maaske spørge? Den Sammenblanding kan slet ikke undgaas, naar man gennemtrawler de nye Lokaler, som Akademiets Bygningsskole i Gaar overtog i Stærekassen. Bygningsskolen overtager Hovedparten af de Lokaler, tidligere tilhørende den

direkte Forbindelse fra Charlottenborg til Stærekassen.

Arkitekterne vil ikke flytte fra Charlottenborg

Professoren fandt, at det var en god Løsning, man havde fundet paa Lokaleproblemet. Der havde hævet sig Røster for, at Bygningsskolen skulde ligge i Forbindelse med Polyteknisk Lærestanstalt, men man vilde nu engang helst blive her i disse Omgivelser. Vel var det et gammelt Barokslot, der ikke passede meget til moderne Arkitektur, men det var en Bygning med store og værdifulde Traditioner. Nogle af vore ypperste Kunstnere og Arkitekter havde gaaet i disse Lokaler og arbejdet her, og Charlottenborg var et Samlingssted for de forskellige Kunstarter.

Ikke mindst, sagde Professoren, i den Situation, vi oplever i Dag, hvor Udviklingen fremefter er fæmlende, er det af en stor Værdi, at man har den gamle

Ordning paa Bibliotek og Arkiv og endog et lille Laboratorium.

Man er glade for Forandringen, men klar over, at Ordningen trods alt kun kan være midlertidig. Man maa før eller senere ty til *Social-Demokraternes* Forslag om Løsning af Problemet gennem Opførelsen af en helt ny Bygning. Mon det ikke vil krible i Fingrene paa de unge Arkitekter for at faa Lov til at give Udkast til dette Problems Løsning? Var der mon ikke her en glimrende Idé for den kommende Guldmødalje-Opgave?

Broe.

Svensk Militær med 5 Ombudsmand styrte

Den forsvandt under en

se

M STOCKHOLM, Torsdag (F) AN frygter, at der i Gaar dag, har fundet en Flyvemaskine i Sted. En Flyvemaskine, som paa Øvelse i Egnen ved Härgårn for Södermanslands Skærgaard vendt tilbage.

En anden Flyvemaskine er fundet, at den savnede Maskine sluttet Flyvning satte Ku

Min mor, hvis pigenavn var Elisabeth Pagh Vebæk, læste til arkitekt fra august 1941 til sommeren 1944. Hun blev aldrig færdig, for i efteråret flyttede hun til Odense, hvor min far Sven Aagaard dengang var reklametegner. De havde kendt hinanden i Horsens siden hun var 13 og han 15 år. Et par dage efter brylluppet blev hun gravid med tvillinger, så hun fuldførte aldrig uddannelsen. (Min far blev senere humoristisk tegner på Jyllands-Posten. Mine forældre skrev om mad og vin i mange år)

Min bedstefar dyrlæge Carl Vebæk boede i Allégade 21 i Horsens, der ligger inde i byen. Han kom fra en gård i nærheden af Kerteminde, hvor der var mange frugttræer. Livet på landet var så vigtigt for ham, at han købte en gård i Horsens, hvor han plantede masser af frugttræer. Gården var forpagtet ud. Mange gange sendte han kasser med æbler til min mors klasse på Akademiet. Det var en meget skattet gave under krigen.

Min bedstefar havde fødselsdag den 8. november og min mor den 5. november. I 1942 sendte de lykønskninger i form af brevkort. I 1943 var det tegninger af hunde. Den eneste tegning, der er værd at bevare, er denne af MAC, der må være Bent Mackeprang, som også har skrevet kortet i 1942.

De bedste hilsner

Christine Zacho